

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/79/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7219010539
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Osif
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7219010539.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Osifa a sudcov JUDr. Margaréty Jurkovej Žoldákovvej a JUDr. Bc. Milana Husťáka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 17. decembra 2020, v trestnej veci proti J. C. a spol., obžalovaného pre prečin krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Tr. zák., o odvolaní obžalovaných J. C. Q. E. K. proti rozsudku Okresného súdu Košice II zo dňa 16.7.2020 sp.zn. 3T/30/2019 takto

rozhodol:

I. Podľa § 321 ods.1 písm. e), ods.2 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného J. C..

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému J. C., G.. XX.X.XXXX Z. C., bytom K. Č.. XXX podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, nakoľko súhrnný trest odňatia slobody uložený mu rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 28.1.2020 sp.zn. 6To/75/2019, ktorým mu bol uložený podľa § 212 ods.3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 16 mesiacov, pre ktorého výkon bol podľa § 48 ods.2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

II. Podľa § 321 ods.1 písm. d), e), ods.2 Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok vo výroku o uloženom treste odňatia slobody a spôsobe jeho výkonu u obžalovaného E. K..

Podľa § 322 ods.3 Tr. por. obžalovanému E. K.Ž., G.. XX.X.XXXX Z. C., bytom C., L. X podľa § 44 Tr. zák. súd upúšťa od uloženia súhrnného trestu, nakoľko tresty uložené mu rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23.11.2018 sp.zn. 5T/47/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018, a to súhrnný trest odňatia slobody uložený mu podľa § 212 ods.1 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienenečne odložený podľa § 49 ods.1 písm. a), § 50 ods.1 Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov uložený podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zák. na dobu 3 rokov a 4 mesiacov považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný.

Inak napadnutý rozsudok ostáva nezmenený.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 16.7.2020 sp.zn. 3T/30/2019 boli obžalovaní J. C. Q. E. K. uznaní za vinných z prečinu krádeže podľa § 212 ods.2 písm. a) Tr. zák., na tom skutkovom základe, že

v C. na F.. T. Č.. XX dňa 17. 7. 2017 v čase od 14,20 hod. do 14,30 hod. na príjazdovej ceste do podzemných garáží nezisteným spôsobom za použitia násilia vnikli do tam zaparkovaného a riadne uzamknutého dodávkového motorového vozidla zn. R. B., K. Y., N.: C., odkiaľ následne z batohu

uloženého medzi sedadlami odcudzili čiernu pánsku peňaženku s hotovosťou 200,00 eur, 6,00 USD, 10,00 RUB, platobnými kartami Č., E. K., Z. a bonusovou kartou U., čím takto pre poškodeného M. Š.Č., G. XX. X. XXXX, trvale bytom Q. Č.. X, XXX XX C., spôsobili odcudzením vecí škodu vo výške 205,38 eur.

Za to bol obžalovanému J. C. podľa § 212 ods. 3, § 42 ods. 1, § 41 ods. 1, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m) Tr. zák. uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona pre výkon trestu odňatia slobody bol obžalovaný zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Súčasne podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil vo výroku o treste rozsudok Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To/75/2019 zo dňa 28.1.2020, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Obžalovanému E. K. bol podľa § 212 ods. 2, § 38 ods. 2, § 36 písm. l), § 37 písm. m), § 49 ods. 2 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. pre výkon trestu odňatia slobody obžalovaný bol zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V zákonom stanovenej lehote proti tomuto rozhodnutiu podali odvolanie obžalovaní J. C. Q. E. K..

Obžalovaný J. C. podané odvolanie odôvodnil prostredníctvom obhajcu. V písomnom odôvodnení odvolania poukázal, že jeho odvolanie smeruje len proti výroku o uloženom treste, nakoľko na hlavnom pojednávaní pred súdom prvého stupňa urobil v zmysle ustanovenia § 257 ods. 1 písm. b) Tr. por. vyhlásenie o vine, ktoré je nenapadnuteľné odvolaním. Pokiaľ ide o uložený trest, tento považuje za neprimeraný, nakoľko trest uložený mu rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/75/2019 zo dňa 28.01.2020 sa mu javil ako dostatočný, a preto za teraz posudzované jeho protiprávne konanie prichádzalo do úvahy upustenie od uloženia súhrnného trestu v zmysle ustanovenia § 44 Tr. zák.

Podľa ustanovenia § 44 Tr. zák. súd upustí od uloženia súhrnného trestu podľa § 42 Tr. zák. alebo od uloženia ďalšieho trestu podľa § 43 Tr. zák., ak pokladá trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatela za dostatočný. Kritériá, ktoré uplatňuje súd pri prípadnom postupe podľa citovaného ustanovenia, predstavujú pomery páchatela, možnosti jeho nápravy, doterajší výkon trestu uloženého skorším rozsudkom a pod. pričom podľa ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Obžalovaný J. C. s poukazom na vyššie uvedené vyslovil názor, že v tomto smere nepredstavuje zvýšenie pôvodne uloženého trestu o 2 mesiace prvok individuálnej ani generálnej prevencie, nakoľko pôvodne uložený trest odňatia slobody vo výmere šiestnástich mesiacov v súčasnej dobe má už vykonaný. Preto za súčasného prihliadnutia na spôsob spáchania činu, ako aj s prihliadnutím na jeho osobu, ako aj na jeho pomery a možnosť nápravy, nemôže považovať súdom navýšený trest odňatia slobody za primeraný. Pri uplatňovaní požiadavky primeranosti trestu právna prax uplatňuje princíp proporcionality, vyjadrujúci požiadavku zachovania spravodlivej rovnováhy medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov, resp. požiadavku proporcionálnosti medzi zásahom do práva a sledovaným cieľom.

Trest odňatia slobody predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia, ktorým štát realizuje svoje poslanie, teda ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami, ako sú represia, resocializácia páchatelov trestných činov a výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity treba dodržať princíp úmernosti represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Cieľom trestného konania má byť dosiahnutie toho, aby páchatel zaujal ku spáchaniu trestného činu sebakritický a kajúcny postoj, ktorý sľubuje možnosť jeho nápravy. Preto je vhodné, ak páchatel považuje trest za adekvátny, spravodlivý a súhlasí s ním. V trestnom zákonodarstve

právneho štátu nie je trest sám osebe účelom, nepredstavuje odplatu za spáchaný trestný čin. Takéto ponímanie trestu sa líši od absolútnych teórií trestu vychádzajúcich zo zásady „punitur, ne peccetur“ (trestá sa, aby nebolo páchané zlo). Preto možno nepochybné konštatovať, že páchatel'a môže so spravodlivosťou zmieriť len spravodlivý trest.

V zmysle zákonnej požiadavky primeranosti trestu má byť uložený trest úmerný aj škode, ktorú páchatel' trestným činom spôsobil a nemá páchatel'ovi spôsobiť zbytočné útrapy. Trest ako najzávažnejší zásah štátu do základných ľudských práv páchatel'a nesmie byť ukladaný mechanicky, bez zváženía všetkých okolností konkrétneho prípadu a pomerov páchatel'a. Z požiadavky primeranosti trestu jednoznačne vyplýva zákaz akéhokoľvek exemplárneho trestania. Trestnú represiu je preto nutné uplatňovať len v nevyhnutne nutnej miere. Trest nesmie byť prejavom neprimeraného inštitucionalizovaného násillia spoločnosti voči jednotlivcovi.

Trest, ktorým štát a spoločnosť reaguje na spáchaný trestný čin ako na nespravodlivé konanie, by mal nespravodlivosť spôsobenú trestným činom napraviť, a nie ešte viac rozmnožiť. Neprimeraný trest nemožno považovať za spravodlivý, spravodlivým je vždy len primeraný trest, nakoľko neprimerane prísne tresty vedú k zatrpknutosti páchatel'a, pretože takéto tresty páchatel' oprávnene nemôže považovať za spravodlivé.

Záverom obžalovaný J. C. poukázal, že dňa 28.07.2020 bol podmienenčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu v Trnave sp. zn. 6To/75/2019 zo dňa 28.01.2020, pričom ide práve o rozsudok, ktorý bol zrušený v rámci ukľadania súhrnného trestu odňatia slobody teraz napadnutým rozsudkom prvostupňového súdu. Vzhľadom na vykonanie zákonom predpokladanej časti trestu odňatia slobody pre splnenie podmienky na podmienenčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, preto možno považovať trest uložený skorším rozsudkom na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočný. V konečnom dôsledku aj intervenujúci okresný prokurátor považoval pôvodne uložený trest za dostatočný a preto v záverečnej reči navrhol postup podľa ustanovenia § 44 Tr. zák.

Obžalovaný E. K. ním zahľášené odvolanie písomne odôvodnil sám, ale aj prostredníctvom obhajcu. Z písomných dôvodov odvolania jednoznačne vyplýva, že pred okresným súdom na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie o vine a v čase odsúdenia teraz napadnutým rozsudkom vykonával nepodmienenčný trest odňatia slobody celkovo vo výmere 32 mesiacov. Uvedeným rozhodnutím mu bol podľa jeho názoru uložený neprimerane prísny trest a navyše nie v súlade so zásadami ukľadania trestov, nakoľko do úvahy prichádzalo aplikovanie ustanovení o súhrnnom treste. Teraz posudzovaný skutok spáchal 17.7.2017. Tomuto skutku predchádzal skutok z 27.6.2017 a následne ďalší skutok z 25.4.2018. Teda v súbehu k teraz posudzovanému skutku sú tieto dva skutky. Skutky, ktoré spáchal 3.5.2018 a 19.3.2020 boli a sú v tomto konaní a pre podklad rozhodnutia považované za recidívu a nijako neovplyvňovali možnosť uloženia súhrnného trestu. Okresný súd preto nesprávne zistil časovú líniu spáchaných skutkov a tým pádom nesprávne aplikoval tieto skutočnosti pri výroku o treste. V teraz posudzovanom prípade preto jednoznačne prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu, resp. upustenie od uloženia súhrnného trestu.

Vzhľadom na vyššie uvedené preto obžalovaný E. K. navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec na opätovné prejednanie súdu prvého stupňa, alebo aby sám rozhodol v súlade so zásadami trestného konania a ukľadania trestov.

Na podklade odvolania obžalovaných J. C. Q. E. K. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil, že odvolania obžalovaných proti výrokom o uložených trestoch sú dôvodné.

V prvom rade odvolací súd po preskúmaní napadnutého rozsudku vo výrokoch o uložených trestoch, teda v rozsahu podaných odvolaní, zistil, že okresný súd skutočne pochybil, pokiaľ dospel k záveru, že ohľadne obžalovaného E. K. neprichádzala do úvahy aplikácia ustanovení Trestného zákona o súhrnnom treste. Odvolací súd preto považuje za nutné poukázať, že v zmysle ustanovenia § 41 ods. 1 Tr. zák., ak súd odsudzuje páchatel'a za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa

vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, uloží mu súhrnný trest podľa zásad na uloženie úhrnného trestu.

Odvolačný súd za týmto účelom zadovážil potrebné trestné spisy ohľadne oboch obžalovaných a obsahom týchto spisov doplnil dokazovanie v rámci odvolacieho konania, nakoľko pre riešenie otázky, či sú, alebo nie sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovení o súhrnnom treste, nepostačuje vykonať dokazovanie len odpisom registra trestov, resp. rozsudkami z takýchto trestných spisov, nakoľko úlohou súdu je zisťovať, či skutok, ktorý je predmetom právneho posudzovania súdom prvého stupňa, bol spáchaný skôr ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený, a to prvý vo veci vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Tu je potrebné zdôrazniť, že z odpisu registra trestov takáto skutočnosť je nezistiteľná, nakoľko častokrát prvým odsudzujúcim rozhodnutím je trestný rozkaz, ktorý v dôsledku podania odporu sa zrušil a vo veci bolo následne vykonané na hlavnom pojednávaní riadne dokazovanie. Nie je možné pritom ani vylúčiť taký prípad, že následne vyhlásený rozsudok bol opäť v dôsledku podaného odvolania zrušený a vec bola vrátená súdu prvého stupňa na opätovné prejednanie a rozhodnutie. Teda úlohou súdu je preto z obsahu trestného spisu zistiť prvé vo veci vyhlásené odsudzujúce rozhodnutie.

V prípade obžalovaného J. C. okresný súd správne ustálil na základe vyššie uvádzaných kritérií, že sú splnené zákonné podmienky pre aplikáciu ustanovení o súhrnnom treste. Okresný súd ale precenil, pokiaľ dospel k záveru, že na dosiahnutie účelu trestu, a to nie len z dôvodu individuálnej prevýchovy, ale aj z dôvodu generálnej prevencie, je potrebné mu uložiť o dva mesiace prísnejší trest, než ako mu bol uložený rozsudkom Krajského súdu Trnava sp. zn. 6To 75/2019 zo dňa 28.1.2020, ktorým mu bol podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní 16 mesiacov a zároveň zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Odvolačný súd v tomto smere si v celom rozsahu osvojil argumentáciu intervenujúceho okresného prokurátora prednesenú pred súdom prvého stupňa, ako aj krajského prokurátora prednesenú v odvolacom konaní, ktorí navrhovali aplikovať ustanovenie § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu, a to vzhľadom na rozsudok Okresného súdu Trnava zo dňa 15. apríla 2019 sp.zn. 15T/40/2018, v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trnava zo dňa 28.1.2020 sp.zn. 6To/75/2019.

V čase rozhodovania o odvolaní obžalovaného J. C. v teraz posudzovanej trestnej veci Krajským súdom v Košiciach, obžalovaný J. C. už bol podmiennečne prepustený na slobodu, a to na podklade uznesenia Okresného súdu Košice II sp.zn. 7Pp 40/2020 zo dňa 24.7.2020 s tým, že na zvyšok nevykonaného trestu odňatia slobody vo výmere dva mesiace a štrnásť dní mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní jedného roka. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 24.7.2020. Za takejto dôkaznej situácie preto odvolací súd v celom rozsahu vyhovel odvolaniu obžalovaného J. C. a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil vo výroku o uložení trestu a sám rozhodol o upustení od uloženia súhrnného trestu, nakoľko trest mu uložený vyššie citovaným rozsudkom Krajského súdu v Trnave pokladal na ochranu spoločnosti, ako aj jeho nápravu za dostatočný.

Doplnením dokazovania pred odvolacím súdom bolo zistené, že obžalovaný E. K. bol Okresným súdom Košice I, uznesením sp.zn. 7Pp 63/2020 zo dňa 30.9.2020, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 30.9.2020 podmiennečne prepustený z výkonu trestov odňatia slobody, a to vo veciach Okresného súdu Košice II sp.zn. 0T/58/2020 a Okresného súdu Trnava sp.zn. 15T/40/2018 a na zvyšok nevykonaných trestov, a to vo výmere jeden mesiac a dvadsať dní a vo výmere dvadsaťštyri mesiacov po zápočte väzby od 3.5.2018 do 3.5.2019, mu bola stanovená skúšobná doba v trvaní tridsať mesiacov. Ďalej odvolací súd ohľadne obžalovaného E. K. zistil, že Odbor kriminálnej polície OR PZ v Poprade vedie proti jeho osobe trestné konanie, a to pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 2 písm. b) Tr. zák., a to pod sp. zn. ORP-191/2-VYS-PP2020. Obžalovaný E. K. má navyše ďalšie neskončené trestné stíhanie, a to na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp. zn. 3T/109/2019.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 0T/80/2018 odvolací súd zistil, že na obžalovaného E. K. bola dňa 27.4.2018 podaná obžaloba pre prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zák. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 25.4.2018. Vo veci bol vydaný trestný rozkaz a to dňa 27.4.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť 27.4.2018 a obžalovanému E. K. bol uložený podľa § 348 ods.1 Tr. zák. s použitím § 56 ods.1,2 Tr. zák. peňažný

trest vo výške 1.000,- eur, podľa § 57 ods.3 Tr. zák. pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, súd určil náhradný trest odňatia slobody v trvaní 5 mesiacov. Podľa § 54 Tr. zák. bol mu uložený aj trest povinnej práce v trvaní 100 hodín a podľa § 61 ods.1, 2 Tr. zák. bol mu uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 40 mesiacov.

Obžalovaný E. K. vyššie uvádzaný peňažný trest zaplatil v dvoch splátkach, a to po 500,- eur, a to dňa 7.6.2018 a 19.6.2018. Ohľadne tohto peňažného trestu preto zo zákona platí fikcia zahľadania.

Z obsahu trestného spisu Okresného súdu Košice II sp.zn. 5T/47/2018 odvolací súd ďalej zistil, že dňa 4.6.2018 bola podaná obžaloba na E. K. pre prečin krádeže podľa § 212 ods.1 Tr. zák. pre skutok, ktorého sa mal dopustiť dňa 27.6.2017. Vo veci bol vydaný rozsudok dňa 23.11.2018, ktorým po uznaní viny podľa § 212 ods.1 Tr. zák. súd podľa § 212 ods.1 Tr. zák., § 42 ods.1 Tr. zák. uložil súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods.1 Tr. zák. podmienične odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. zároveň súd zrušil časť výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp.zn. 0T/80/2018 zo dňa 27.4.2018, právoplatného toho istého dňa, ktorým bol obžalovanému E. K. za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 40 mesiacov a trest povinnej práce v trvaní 100 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad a podľa § 61 ods.1,2 Tr. zák., § 42 ods.2 Tr. zák. obžalovanému E. K.C. bol uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 40 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018.

Poukazujúc na vyššie uvádzané skutočnosti obžalovaný E. K. v teraz posudzovanej trestnej veci sa skutku dopustil dňa 17.7.2017, teda nepochybne skôr, ako bol v trestnej veci Okresného súdu Košice II sp.zn. 0T/80/2018 obžalovanému E. K. v jeho prítomnosti dňa 27.4.2018 vyhlásený trestný rozkaz, ktorý týmto dňom aj nadobudol právoplatnosť. Nepochybne preto k tomuto rozhodnutiu v teraz posudzovanej trestnej veci prichádzalo uloženie súhrnného trestu. Keďže v čase rozhodovania o odvolaní obžalovaného E. K. v teraz posudzovanom prípade Okresný súd Košice II dňa 23.11.2018 pod sp. zn. 5T/47/2018 vydal rozsudok, ktorým uznal obžalovaného E. K.Í. vinným podľa § 212 ods.1 Tr. zák. a uložil mu podľa § 212 ods.1 Tr. zák. s použitím § 42 ods.1 Tr. zák. súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov, ktorého výkon mu podľa § 49 ods.1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods.1 Tr. zák. podmienične odložil na skúšobnú dobu 24 mesiacov. Podľa § 42 ods.2 Tr. zák. zároveň súd zrušil časť výroku o treste z trestného rozkazu Okresného súdu Košice II sp.zn. 0T/80/2018 zo dňa 27.4.2018, právoplatného toho istého dňa, ktorým bol obžalovanému E. K. za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods.1 písm. d) Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti viesť všetky druhy motorových vozidiel na dobu 40 mesiacov a trest povinnej práce v trvaní 100 hodín, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na zrušený výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad a podľa § 61 ods.1,2 Tr. zák., § 42 ods.2 Tr. zák. obžalovanému E.U. K. bol uložený opätovne aj trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 40 mesiacov. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018.

Z vyššie uvádzaného nepochybne vyplýva, že teraz posudzovaný skutok zo dňa 17.7.2017, ako aj skutok vo veci Okresného súdu Košice II sp.zn.0T/80/2018, ku ktorému došlo dňa 25.4.2018 a skutok vo veci Okresného súdu Košice II sp. zn. 5T/47/2018, ktorý bol spáchaný dňa 27.6.2017, boli spáchané vo viacčinnom súbehu, a to skôr, ako bolo vyhlásené prvé odsudzujúce rozhodnutie, a to trestným rozkazom Okresného súdu Košice II sp.zn. 0T/80/2018 zo dňa 25.4.2018.

Za tejto dôkaznej situácie preto boli splnené všetky zákonom predpokladané podmienky pre ukládanie súhrnného trestu, resp. aplikácie ustanovenia § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu, vzhľadom na tresty uložené mu rozsudkom Okresného súdu Košice II zo dňa 23.11.2018 sp.zn. 5T/47/2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2018, a to súhrnný trest odňatia slobody uložený mu podľa § 212 ods.1 Tr. zák. vo výmere 12 mesiacov, ktorého výkon mu bol podmienične odložený podľa § 49 ods.1 písm. a), § 50 ods.1 Tr. zák. na skúšobnú dobu v trvaní 24 mesiacov a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov uložený podľa § 61 ods.1, ods.2 Tr. zák. na dobu 40 mesiacov, lebo takto uložené tresty aj odvolací súd považuje na ochranu spoločnosti a nápravu páchatel'a za dostatočné.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd po doplnení dokazovania na podklade odvolania obžalovaných J. C. Q. E. K.C. rozhodol sám rozsudkom, a to tak že aplikoval ustanovenie § 44 Tr. zák. o upustení od uloženia súhrnného trestu tak, ako je to uvedené vo výroku tohto rozsudku.

Inak napadnutý rozsudok okresného súdu ostal nezmenený, teda vo výroku o vine, nakoľko odvolacím súdom tento výrok nebol preskúmaný, lebo obaja obžalovaní na hlavnom pojednávaní pred okresným súdom zákonným spôsobom urobili vyhlásenie o vine, ktoré súd prijal a v tomto smere dokazovanie nebolo ani vykonávané.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.